

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52, 1. emelet 12.tel/fax:
(361) 212-6996, E-mail: drszikinger.istvan@chello.hu

IV/355-1/2019

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/355-2/2019	
Érkezett: 2019 APR 09.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	ju'

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] (tartózkodási hely: Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet) csato [REDACTED] sal igazolt jogi képviselőm, Dr. Szikinger István ügyvéd, Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, 1027 Budapest, Margit krt. 50-52 – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján a tisztelt Alkotmánybíróság fenti számú hiánypótlási felhívására az alábbi kiegészített

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Kúria Bfv.I.517/2018/14. számú végzése a Szegedi Ítéltábla Bf. II. 534/2014/23 számú határozatára, valamint - a Kecskeméti Törvényszék 10.B. 177/2012/157. számú ítéletére is kiterjedően – sérti az Alaptörvény XXVIII cikkének (1), valamint (3) bekezdéseiben foglaltakat.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII cikkének (1), valamint (3) bekezdéseibe ütközés miatt semmisítse meg a Kúria Bfv.I.517/2018/14. számú végzését a Szegedi Ítéltábla Bf. II. 534/2014/23 számú határozatára, valamint a Kecskeméti Törvényszék 10.B. 177/2012/157. számú ítéletére is kiterjedően.

indokolás

Kérelmem indokolását az alábbiakban adom elő.

A Kúria a Bfv.I.517/2018/14. számú végzésével hatályában fenntartotta a Szegedi Ítéltábla Bf. II. 534/2014/23 számú határozatát, valamint a Kecskeméti Törvényszék 10.B. 177/2012/157. számú ítéletét.

A Kúria – jogerős – határozatát 2018. december 17-én vette át a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet. Az alkotmányjogi panasz indítvány benyújtásának a határideje 2019. 02. 15.

Az első fokon hozott határozat ellen fellebbezést nyújtottam be, az Ítéltábla döntésével szemben csak rendkívüli jogorvoslati lehetőség – a felülvizsgálat - állt a rendelkezésemre. Ezt is kértem, így a rendes jogorvoslat, valamint a felülvizsgálat lehetőségét kimerítettem. Egyéb eljárást nem kezdeményeztem, ilyen nincs folyamatban.

A közvetlen, személyes érintettségemet azzal igazolom, hogy a megjelölt bírósági ügyekben vádlott voltam, személy szerint engem értek azok az álláspontom szerint súlyos alapjogi sérelmek, amelyek miatt a bírósághoz fordultam.

Érdemi indokolás

Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

XXVIII cikk (1):

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

XXVIII. cikk. (3)

„A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt”.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

Mindkét konkrét alaptörvényt sértés kapcsán megjegyzem, hogy nem helytálló a Kúria azon érvelése, amely szerint a felülvizsgálati indítványom jelentős része hatáskör hiányában nem bírálható el. Tény ugyanis, hogy a tudatállapotra vonatkozó, jogi fogalmak formájában is megragadható tények a felülvizsgálati eljárásban is értékelhetők, megváltoztathatók (lásd pl: Bfv. III. 868/2012/14. számú határozat). Éppen ezért az is követelmény, hogy az eljárás egész anyaga a Kúria rendelkezésére álljon. Ezek hiányában döntést hozni mind a pártatlanság hiányára, mind pedig a védelemhez való jog megsértésére, illetőleg az ilyen sérelem elfogadására utal.

1. Indokolás az Alaptörvény XXVIII cikke (1) bekezdésének megsértésére vonatkozóan.

A Kúria Bfv.I.517/2018/14. számú végzése (9.o.) szerint bekövetkezett ugyan az Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenesnek nevezett helyzet, miszerint a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés elbírálásában korábban részt vett olyan bíró – beleértve az Ítéletábla elnökét is -, aki korábban a kényszerintézkedés elbírálásában működött közre, ez azonban az adott eljárásra hatályossági okból nem vonatkozik. Álláspontom szerint a pártosság helyesen értelmezett követelményét akkor is sérti ez az eljárás, ha formai okokból a kizárási ok nem érvényesíthető. A jelen ügy egyéb körülményeire tekintettel (a vádirat és fontos iratok hiánya, a megjelenésem akadályozása, a védőválasztáshoz való jogom teljes mértékben figyelmen kívül hagyása) azonban a pártatlanság követelményei megsértésének egyik tényezőjeként hivatkozható ez a hiba.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a bíró szakmai, ítélkező munkájának értékelése a miniszter, mint a végrehajtó hatalom képviselője által - minthogy ebben benne rejlik az elismerésre való törekvés, a befolyás lehetősége -, a bírói hatalom ellensúlya nélkül, objektív veszélyt jelenthet a pártatlan és részrehajlás nélküli ítélkezésre [45/1994. (X.21.) AB határozat].

Az is általánosan elfogadott, hogy a függetlenség és pártatlanság nem kizárólag objektív fogalmakként értelmezendők. Az alaptörvényi és nemzetközi elvárások már akkor is sérülnek, ha azok látszata nem érvényesül. Megvalósul az alapjogsértés már akkor, ha az elfogultság nem teljesen alaptalanul felmerülő gyanúját nem lehet meggyőzően eloszlatni (lásd pl: az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletét a Piersack kontra. Belgium ügyben, 8692/79. sz. kérelem, 1982. október 1-jei ítélet).

Lényegében ugyanezt mondta ki a magyar Alkotmánybíróság is: A "[a] pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében. (az én kiemelésem – Sz.I.)" [67/1995. (XII. 7.) AB határozat, ABH 1995, 346, 347; 3242/2012 (IX.28.) AB határozat].

„A pártatlanság [...] egyrészt azt a követelményt támasztja, hogy a bíróság tagjai személyes előítéletektől mentesek legyenek, másrészt - objektív nézőpontból vizsgálva - megvan-e a pártatlanság megfelelő látszata (az én kiemelésem – Sz.I.)” [20/2005. (V.26.) AB határozat].

Az említett eljárási szabálysértések – és főleg azok elfogadása a bíróságok és a Kúria által – teljes mértékben megalapozza a pártatlanság hiányára levont következtetést. A törvényes vád hiánya például egyértelműen felülvizsgálati ok. Megítélésem szerint egyértelmű, hogy az eredeti vádirat fizikai létezése, valamint annak – a terhelttel időben való közlése a védelemre való felkészülés (tehát a vádismertetés előtt elvégzendő tevékenység) érdekében értelemszerű követelménye a törvényes vádnak. Ezen alapvető követelmény megsértése és elfogadása a pártatlanság követelményével is ellentétes.

A Kúria Bfv. III. 942/2014. I. számú határozata [EH 2015.03.]: szerint A vád törvényessége a vádirattal szemben támasztott azoknak a tartalmi követelményeknek a minimuma, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a büntetőeljárás bírósági szakasza meginduljon, s a bíróság az eljárást lefolytathassa. Nem szorul bővebb bizonyításra, hogy a vádiratot nem ismerő terhelt nincs abban a helyzetben, hogy az Alaptörvény és az Emberi Jogok Európai Egyezménye minimum-követelményeinek megfelelően – a fegyverek egyenlőségének elvére is tekintettel – részt tudjon venni a tárgyaláson úgy, hogy az ott megtörtént vádismertetés alapján fejtsse ki a védekezését. Ez sérti a megfelelő eszközök birtoklására és a megfelelő időre vonatkozó jogát.

A Kúria Bfv.I.517/2018/14. számú végzésének 10. oldalán olvasható: „Az idézés kézbesítésének elmulasztása, a terhelti beadványok elbírálásának, valamint határozatok megküldésének elmaradása, egyes bizonyítékok felhasználásának vitatása, illetve a terhelt büntetés-végrehajtási intézetben gyakorolható jogainak korlátozása – még esetleges valós fennállásuk esetén is – legfeljebb relatív eljárási szabálysértést valósítanak meg, melyek nem tartoznak a törvényben megjelölt és felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló eljárási szabálysértések körébe. E részében tehát a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt.”

Felülvizsgálati indítványomban (kérelmemben) tételesen megjelöltem azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek álláspontom szerint a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való alaptörvényi jogaimban súlyosan korlátoztak. Ezek helytállóságát a Kúria csak részben cáfolta, összességében azonban az idézett megállapítás értelemszerűen azt tartalmazza, hogy amennyiben az ott megjelölt jogszabálysértések megvalósultak, jogilag akkor is helytálló a

jogerős ítélet. Határozott meggyőződésem azonban az, hogy az idézett szövegrészben felsorolt jogsértések együttesen – de legtöbbször külön-külön is – a tisztességes eljárás sérelmét eredményezte.

2. Indokolás az Alaptörvény XXVIII cikke (3) bekezdésének megsértésére vonatkozóan.

A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejthesse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe [25/1991. (V.18) AB határozat; 1127/D/2006. AB határozat]. A védelemhez való jog és a fegyverek egyenlősége az összes olyan dokumentum birtoklására és szabad használatára kiterjed, amellyel a vád is így rendelkezik [6/1998. (III.11) AB határozat].

Tényként állapítja meg a Kúria hivatkozott végzése, hogy „a bírósági iratok eredeti állapotának helyreállítására irányuló törekvés nem vezetett eredményre”. Magyarra fordítva ez azt jelenti, hogy legalábbis a felülvizsgálati eljárás idején nem voltak meg tanulmányozható módon az iratok. Elismeri a végzés azt is, hogy a vádiratot a részemre nem kézbesítették. Ezzel kapcsolatban a végzés (5. o.) annyit állapított meg, hogy az ügyész a jelenlétemben ismertette a vádiratot. Ez azonban súlyosan törvénysértő, és az Emberi Jogok Európai Egyezményébe (magyar törvényként kihirdette az 1993. évi XXXI. törvény) ütközik. Ez ugyanis – teljes összhangban a magyar jogi szabályozással – kimondja, hogy minimális követelmény a védelemre való felkészüléshez a megfelelő idő és a megfelelő eszközök biztosítása. Az iratok meg nem léte, valamint a vádirat kézbesítésének az elmulasztása nyilvánvalóan nem tette lehetővé, hogy éljek ezzel a minimális jogommal. Így a Kúria végzése és a megelőző bírósági döntések súlyosan sértik a védelemhez való alaptörvényi jogomat.

Magától értetődik, hogy a védekezéshez való jog egyúttal feltételezi a tárgyalásokon és a nyilvános ülésen való részvétel tényleges lehetőségét. A magam részéről egyértelműen kinyilvánítottam, hogy az eljárásban aktívan részt kívánok venni. Ilyen körülmények között a jelenlétem biztosításának elmaradása rendkívül súlyosan sérti a védelemhez való alaptörvényi jogomat.

A védelemhez való jog szerves része az is, személyesen, vagy az általa választott védő segítségével védekezhessék. Ez nyilvánvalóan azt a jogot is magában foglalja, hogy a meghatalmazott védőnek a terhelt felmondjon. Ennek ellenére az az ügyvéd járt el, akitől a meghatalmazást előzőleg visszavontam (végzés 7. o.). Ez súlyosan sérti a védő szabad megválasztásához való jogot, így a védelem jogát, azon keresztül pedig a tisztességes eljárás követelményeit. A másodfokú nyilvános tárgyaláson pedig annak ellenére nem vehettem részt, hogy kifejezetten jeleztem: ott kívánok lenni.

Nyilvánvalóan sérti a védelemhez való alaptörvényi jogot, ha a bíróság olyan tanú vallomására hivatkozik, aki a rendelkezésre álló adatok szerint az eljárásban egyáltalában nem szerepelt (a Kúria hivatkozott végzése, 11. o.). Az ilyen tanú vallomására történő hivatkozással szemben értelemszerűen nem érvényesülhet a védelemhez való jog.

Az Alkotmánybíróság szerint: „A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele (és a nemzetközi szervek esetjogában is leginkább kimunkált területe) a felek mindegyikének személyes

jelenléte az eljárási cselekmények során [...] A terheltnek joga van ahhoz, hogy saját magát megvédje, és ahhoz is, hogy választása szerinti védőt vegyen igénybe". Esetemben mind a megjelenés joga, mind pedig a védőválasztás szabadsága sérült.

Kérem, hogy a kifejtettek alapján az indítványnak megfelelő döntést hozni szíveskedjenek.

Kelt: Budapest, 2019-04-05

Indítványozó képviselőjében:

Dr. Szikinger István ügyvéd

RÓLYAI JÁNOS ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA
Dr. SZIKINGER ISTVÁN ügyvéd
1027 Bp., Margit körút 50-52
Tel.: 212-6996
Adószám: 18120622-2-41

Melléletek (korábban beadva):

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. A Kúria Bfv.I. 517/2018/14. sz. határozata
4. Felülvizsgálati kérelem